

Mål C-562/20**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

28 oktober 2020

Hänskjutande domstol

Administratīvā rajona tiesa (Förvaltningsdomstolen i första instans, Lettland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

12 oktober 2020

Klagande:

SIA Rodl & Partner

Motpart:

Valsts ieņēmumu dienests (skattemyndigheten, Lettland)

Saken i det nationella målet

Yrkande i) att domstolen ska ogiltigförklara skattemyndighetens beslut att ålägga klaganden, SIA Rodl & Partner (nedan kallat Rodl & Partner eller bolaget), en påföljd på grund av den felaktiga riskbedömning som bolaget har gjort, i enlighet med Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likums (lagen om åtgärder för att förhindra penningtvätt, finansiering av terrorism och kärnvapenspridning), i förhållande till sina kunder, och ii) att domstolen ska ålägga skattemyndigheten att ta bort den information som offentliggjorts på dess webbplats om åläggandet av denna påföljd.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Med stöd av artikel 267 FEUF har den hänskjutande domstolen begärt att EU-domstolen ska tolka artikel 18 i direktiv 2015/849, punkt 3 b i bilaga III till det direktivet samt artikel 13.1 c och d, artikel 14.5 och artikel 60.1 och 60.2 i samma direktiv, för att få klarhet i vilka fall skärpta åtgärder för kundkännedom ska

vidtas, hur information om kundens verksamhet ska inhämtas och hur informationen om påföljder som påförts ansvariga enheter ska offentliggöras.

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

- 1) Ska artikel 18.1 och 18.3 i direktiv 2015/849, jämförd med punkt 3 b i bilaga III till samma direktiv, tolkas på så sätt att dessa bestämmelser i) automatiskt kräver att den som tillhandahåller externa bokföringstjänster vidtar skärpta åtgärder för kundkännedom på grund av att kunden är en icke-statlig organisation och att den person som har godkänts och anställts av kunden är medborgare i ett tredjeland med hög risk för korruption, i förevarande fall Ryska federationen, och har uppehållstillstånd i Lettland, och ii) automatiskt kräver att den kunden ska tillskrivas en högre risknivå.
- 2) Om den föregående frågan ska besvaras jakande: Kan den nyss nämnda tolkningen av artikel 18.1 och 18.3 i direktiv 2015/849 anses vara proportionerlig och därmed förenlig med artikel 5.4 första stycket i fördraget om Europeiska unionen?
- 3) Ska artikel 18 i direktiv 2015/849, jämförd med punkt 3 b i bilaga III till samma direktiv, tolkas på så sätt att den föreskriver en automatisk skyldighet att vidta skärpta åtgärder för kundkännedom i samtliga fall där en affärspartner till kunden, men inte kunden själv, har något slags anknytning till ett tredjeland med hög risk för korruption, i förevarande fall Ryska federationen?
- 4) Ska artikel 13.1 c och d i direktiv 2015/849 tolkas på så sätt att de föreskriver att den ansvariga enheten, när den vidtar skärpta åtgärder för kundkännedom, måste inhämta en kopia av det avtal som kunden har ingått med en tredje part från kunden, vilket innebär att en granskning på plats av det avtalet är otillräcklig?
- 5) Ska artikel 14.5 i direktiv 2015/849 tolkas på så sätt att den ansvariga enheten är skyldig att vidta åtgärder för kundkännedom med avseende på befintliga kunder, även när det inte kan konstateras några väsentliga förändringar i kundens omständigheter och när den frist som fastställts av den behöriga myndigheten i medlemsstaterna för att vidta nya uppföljningsåtgärder inte har löpt ut, och är denna skyldighet bara tillämplig i förhållande till kunder som betecknats som högriskkunder?
- 6) Ska artikel 60.1 och 60.2 i direktiv 2015/849 tolkas på så sätt att när den behöriga myndigheten offentliggör information om ett lagakraftvunnet beslut som ålägger en påföljd eller en administrativ åtgärd på grund av åsidosättande av nationella bestämmelser som införlivar direktivet med nationell rätt, är denna myndighet skyldig att säkerställa att den information som offentliggjorts exakt överensstämmer med den information som slagits fast i beslutet?

Anförda unionsbestämmelser

Fördraget om Europeiska unionen, artikel 5.4 första stycket.

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG: artikel 13.1 c och d, artikel 14.1 och 14.5, artikel 18, artikel 60.1 och 60.2 samt bilaga III.

Anförda nationella bestämmelser

Lagen om åtgärder för att förhindra penningtvätt, finansiering av terrorism och kärnvapenspridning: artikel 6.1, 6.1¹ och 6.1², artikel 7.1.5, 7.1.7 7.1.11, artikel 8.2, artikel 11.1.1 och 11.1.2, artikel 11¹.1 och 11¹.3.2 a, b och c, artikel 20.1 och 20.2, artikel 22.2.5, och artikel 46.1² och 46.1³.

Anförd praxis från EU-domstolen

Domstolens dom av den 25 april 2013, Asociația Accept, C-81/12, ECLI:EU:C:213:275, punkt 71.

Domstolens dom av den 10 mars 2016, Safe Interenvíos (C-235/14, EU:C:2016:154): punkterna 77, 87 och 107.

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Rodl & Partner är ett bolag som är registrerat i Lettland och som bedriver verksamhet i form av tillhandahållande av redovisningstjänster, bokföring, revision och skatterådgivning. Enligt artikel 3.1.3 i lagen om åtgärder för att förhindra penningtvätt, finansiering av terrorism och kärnvapenspridning (nedan kallad förhindrandelagen) omfattas Rodl & Partner av den lagen.
- 2 Mellan den 3 april och den 6 juni 2019 gjorde skattemyndighetens personal en penningtvättsinspektion hos Rodl & Partner och på grundval av den upprättades ett inledande inspektionsprotokoll den 3 april 2019 (vilket följdes av ytterligare ett den 6 juni 2019).
- 3 I det inledande inspektionsprotokollet anges att Rodl & Partners interna kontrollsystem hade flera brister och att bolaget inte hade utfört och dokumenterat någon bedömning av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism med avseende på sin ekonomiska verksamhet i enlighet med artikel 6.1 i förhindrandelagen. I ärendet rådde det bland annat oenighet om riskbedömningen

med avseende på vissa av bolagets kunder: en viss stiftelse (nedan kallad stiftelsen) och ett visst företag (nedan kallat företaget).

- 4 Stiftelsen är etablerad i Republiken Lettland och den har till syfte att popularisera och främja IT-sektorn i skolorna.
- 5 Stiftelsen blev kund hos Rodl & Partner den 25 oktober 2016. Kundens identitetshandling undertecknades den 7 mars 2017 av en fysisk person som hade godkänts av stiftelsen (och som var medborgare i Ryska federationen) och som samtligt leder stiftelsen (som anställd). Som stiftelsens verkliga huvudman anges det lettiska företaget som helhet (vilket strider mot gällande bestämmelser).
- 6 Rodl & Partner bedömde att kundens risk var låg. Skattemyndigheten har påpekat att enligt information från Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienests (Myndigheten för förhindrande av penningtvätt), utgjordes den största risken för finansiering av terrorism av att icke-statliga organisationer och näringslivet användes för att finansiera terrorism och att internationell praxis och erfarenheterna hos brottsbekämpande myndigheter i olika länder visade att icke-statliga organisationer var särskilt sårbara och kunde användas på ett otillbörligt sätt för att finansiera terrorism. Skattemyndigheten anser således att Rodl & Partner, genom att bolaget omfattas av förhindrandelagen, är skyldigt att göra en ingående granskning av kunden om det bedöms att det finns en förhöjd risk, med beaktande av att bolagets kund har en anknytning till Ryska federationen (ett tredjeland med hög risk för korruption).
- 7 Företaget är också etablerat i Republiken Lettland och dess affärsverksamhet utgörs av PR- och kommunikationstjänster.
- 8 Företaget blev kund hos Rodl & Partner den 28 december 2017. Företagets enda ägare och verkliga huvudman är en lettisk medborgare.
- 9 Rodl & Partner gjorde bedömningen att företagets risk var låg. När skattemyndigheten granskade företagets kontoutdrag konstaterade den att företaget varje månad fick överföringar på 25 000 euro från Nord Stream 2 AG, ett företag som är etablerat i Schweiz och som är dotterbolag till det ryska företaget Gazprom (Gazprom äger 51 % av aktiekapitalet). Av de fakturor som utfärdats framgår att de utfärdades i enlighet med det avtal som företaget och Nord Stream 2 AG ingick den 1 januari 2018. Skattemyndigheten anmodade Rodl & Partner att uppvisa en kopia av avtalet, men bolaget efterkom inte denna begäran, utan gjorde gällande att det hade granskat originalavtalet på plats i kundens lokaler. Mot bakgrund av detta drog skattemyndigheten slutsatsen att när Rodl & Partner kontrollerade affärsförhållandet hade bolaget inte hade fäst särskild uppmärksamhet på transaktionerna mellan dess kund (företaget) och Nord Stream AG, som är ett företag som ägs av en enhet som är etablerad i ett tredjeland där det finns hög risk för korruption.

- 10 När det fortsatta inspektionsprotokollet upprättades (den 6 juni 2019) hade bristerna i det interna kontrollsystemet åtgärdats, varför inga överträdelse konstaterades.
- 11 Den 11 juli 2019 beslutade chefen för skattemyndighetens penningtvättsenhet att ålägga Rodl & Partner ett bötesstraff på 3 000 euro på grund av den underlåtenhet att uppfylla kraven i förhindrandelagen som hade konstaterats i samband med inspektionen.
- 12 På grundval av detta beslut offentliggjorde skattemyndigheten den 11 augusti 2019 på sin webbplats information om det åsidosättande av kraven i förhindrandelagen som Rodl & Partner påstod ha gjort sig skyldig till.
- 13 Rodl & Partner överklagade beslutet av den 11 juli 2019, men det fastställdes genom beslut av den 13 november 2019 av skattemyndighetens generaldirektör (nedan kallat det överklagade beslutet).
- 14 Den 13 december 2019 väckte Rodl & Partner talan vid den hänskjutande domstolen och yrkade att den skulle ogiltigförklara det överklagade beslutet och ålägga skattemyndigheten att ta bort den information om påföljder som ålagts Rodl & Partner på grundval av förhindrandelagen och som skattemyndigheten hade offentliggjort på sin webbplats.

Parternas huvudsakliga argument i målet vid den nationella domstolen

- 15 Parternas huvudsakliga argument i målet vid den nationella domstolen ingår i den hänskjutande domstolens motivering.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

Skyldigheten att vidta skärpta åtgärder för kundkännedom, även om kundens form, uppbyggnad och verksamhet inte visar någon risk

- 16 I artikel 18.1 i direktiv 2015/849 föreskrivs att medlemsstaterna får konstatera andra ”fall av högre risk” och kräva att ”skärpta åtgärder för kundkännedom” vidtas.
- 17 Den hänskjutande domstolen hyser tvivel om huruvida alla icke-statliga organisationer ska anses vara fall av högre risk och därför ska omfattas av ”skärpta åtgärder för kundkännedom”. Varken direktiv 2015/849 eller förhindrandelagen föreskriver att icke-statliga organisationer på grund av sin rättsliga form i sig ska anses vara fall av högre risk. Rodl & Partner har gjort gällande att om skattemyndigheten i egenskap av tillsynsmyndighet anser att det i samtliga fall där den ansvariga enhetens kund är en icke-statlig organisation eller där någon av kundens anställda kommer från ett tredjeland med hög risk för korruption ska göras en ingående granskning av kunden, uppkommer frågan

huruvida detta krav är alltför långtgående eller huruvida det är proportionerligt samt huruvida det i sådant fall borde föreskrivas uttryckligen i lagen.

- 18 Det har i förevarande mål framkommit att Ryska federationen inte är något högriskland, vilket innebär att det inte har förts upp i den förteckning över högriskländer som offentliggjorts av internationella arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) eller i Europeiska kommissionens företeckning över tredjeländer som inte i tillräcklig mån bekämpar penningtvätt och finansiering av terrorism, även om det är möjligt att det i enlighet med punkt 3 b i bilaga III till direktiv 2015/849 och artikel 11¹.3.2 b) i förhindrandelagen, skulle kunna anses vara ett land där det finns en hög risk för korruption. Bestämmelserna i förhindrandelagen och i direktiv 2015/849 kräver emellertid inte direkt att kunden ska bli föremål för skärpta åtgärder för kundkännedom när en medborgare i Ryska federationen bara är anställd hos kunden, och inte är verklig huvudman för eller verklig ägare till kunden i den mening som avses i direktiv 2015/849.
- 19 I skäl 4 i direktiv 2015/849 betonas att unionens insatser även i fortsättningen särskilt bör beakta FATF:s rekommendationer och instrument mot penningtvätt och finansiering av terrorism. I punkt 71 i ”FATF:s riktlinjer om ett riskbaserat förhållningssätt för redovisningsbranschen” redovisas ett antal kriterier som kan innebära en ökad risk på grund av det geografiska området. Inget av dessa kriterier har emellertid något samband med nationaliteten hos en av kundens anställda. Enligt Rodl & Partner är alla slutsatser som dras rörande en eventuellt ökad risk för stiftelsen i fråga som grundar sig på nationaliteten hos en person som är anställd hos den kunden och som har godkänts av den kunden, oförenliga med FATF:s riktlinjer.
- 20 Enligt EU-domstolens praxis måste medlemsstaterna säkerställa att de skärpta åtgärder för kundkännedom som kan komma att tillämpas har sin grund i en bedömning av förekomsten av och nivån på risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism avseende en kund, en affärsförbindelse, ett konto, en produkt eller en transaktion, utifrån varje enskilt fall. Utan en sådan bedömning är det inte möjligt för vare sig medlemsstaten eller, i förekommande fall, för ett institut eller en person som omfattas av [direktiv 2015/849] att avgöra i varje enskilt fall vilka åtgärder som ska tillämpas. När det inte finns någon risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism är det slutligen inte möjligt att vidta förebyggande åtgärder på dessa grunder (domen *Safe Interenvíos*, punkt 107). Domstolen har beträffande detta även slagit fast att åtgärderna ska ha en konkret koppling till risken för penningtvätt och finansiering av terrorism och stå i proportion till denna (domen *Safe Interenvíos*, punkt 87). Det innebär att om någon sådan risk inte kan identifieras, är det oproportionerligt att alltid kräva skärpta åtgärder för kundkännedom.
- 21 Den proportionalitetsprincip som stadfästs i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen ska tillämpas på såväl unionsrätten som den nationella rätten i situationer där medlemsstaterna utövar sitt utrymme för skönsässig bedömning och sin behörighet inom områden i unionen som har blivit föremål för harmonisering av

unionen (bland annat det område som direktiv 2015/849 reglerar). Det följer av domstolens praxis att proportionalitetskriteriet är viktigt när det gäller de ytterligare åtgärder som medlemsstaterna har infört för att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism. Det är möjligt att det formella kravet att alltid klassificera icke-statliga organisationer som högriskkunder inte står i proportion till målet, eftersom nyttan för samhället inte är större än den skada som har vållats personens legitima rättigheter och intressen.

- 22 Enligt domstolens praxis gäller att när en situation omfattas av tillämpningsområdet för ett direktiv, är den nationella domstolen i sin tillämpning av nationell rätt skyldig att i största möjliga utsträckning tolka nationell rätt mot bakgrund av direktivets ordalydelse och syfte (domen *Asociația Accept*, punkt 71). I förevarande mål råder det tvivel om tolkningen av artikel 18.1 och 18.3 i direktiv 2015/849, jämförd med punkt 3 b i bilaga III till direktivet, och närmare bestämt huruvida denna bestämmelse föreskriver en automatisk skyldighet att vidta skärpta åtgärder för kundkännedom om det är möjligt att slå fast en risk som har samband med kundens rättsliga form (kunden är en icke-statlig organisation) och en risk som har samband med kundens ekonomiska verksamhet (den person som kunden har godkänt och som är anställd hos kunden är medborgare i ett tredjeland med hög risk för korruption, i förevarande fall Ryska federationen, med uppehållstillstånd i Lettland), och huruvida denna bestämmelse föreskriver att en högre riskgrad automatiskt ska tillämpas på den kunden. Om den slutsatsen skulle dras när det gäller tolkningen av bestämmelserna i fråga i direktiv 2015/849, måste det prövas om det kravet ska anses vara proportionerligt.

Vidtagande av skärpta åtgärder för kundkännedom om en affärspartner till kunden har anknytning till ett tredjeland med hög risk för korruption, i förevarande fall Ryska federationen

- 23 Den omständigheten att själva kunden eller dennes verkliga huvudman är etablerade i Ryska federationen – som inte är ett högriskland, men som kanske skulle kunna anses vara ett land eller område där det finns hög risk för korruption – skulle kunna vara en faktor som ökar kundens riskprofil, vilket i sin tur skulle kunna motivera en ingående granskning av kunden.
- 24 Enligt skattemyndigheten är den omständigheten att företaget Nord Stream 2 AG, som ägs av det ryska företaget Gazprom (med 51 %) är affärspartner med företaget, en faktor som ökar kundens riskprofil. Vidare skulle den omständigheten att företaget varje månad får 25 000 euro från Nord Stream 2 AG kunna tyda på att dessa företag gör en transaktion, som är otypisk med hänsyn till dess omfattning och komplexitet, som inte tycks ha något uppenbart ekonomiskt eller rättsligt syfte.
- 25 Enligt skattemyndigheten åsidosatte Rodl & Partner därmed artikel 20.1.1 och 20.1.2 samt artikel 22.2.5 i förhindrandelagen, vilka motsvarar artikel 13.1 c och d och artikel 18.1 i direktiv 2015/849.

- 26 I artikel 5 i direktiv 2015/849 föreskrivs att för förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism får medlemsstaterna, inom gränserna för unionsrätten, införa eller behålla strängare regler på det område som omfattas av detta direktiv. Europeiska unionens domstol har slagit fast att de ”strängare regler” som avses i artikel 5 i direktiv 2015/849 kan gälla situationer för vilka direktivet föreskriver en viss typ av kundkännedom och även andra situationer beträffande vilka medlemsstaterna anser att det föreligger en risk. Följaktligen får Republiken Lettland även anta strängare bestämmelser för att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism, om den anser att det föreligger en risk. Den hänskjutande domstolen hyser emellertid i det konkreta fallet tvivel om huruvida skattemyndigheten, när den tillämpade bestämmelser i förhindrandelagen, inte gick längre än vad som krävs enligt lag, då myndigheten bland annat fann att den omständigheten att en affärspartner till företaget är dotterbolag till ett företag i Ryska federationen i sig är en faktor som ökar kundens riskprofil, trots att någon sådan presumtion varken föreskrivs i förhindrandelagen eller i direktiv 2015/849.
- 27 I artikel 13.1 i direktiv 2015/849 beskrivs åtgärder för kundkännedom, bland vilka nämns, i artikel 13.1 c och d, bedömning och i förekommande fall inhämtande av information om affärsförbindelsens syfte och avsedda natur samt fortlöpande övervakning av affärsförbindelsen. I den bestämmelsen i direktivet preciseras emellertid inte vilka metoder och medel som ska användas för att göra en bedömning och inhämta information.
- 28 Det bör påpekas att bestämmelserna i förhindrandelagen, i likhet med artikel 13.1 i direktiv 2015/849, inte kräver att man inhämtar kopior av transaktionshandlingarna, i synnerhet när transaktionen inte uppvisar några ovanliga drag eller det inte konstateras någon ökad risk hos kunden. Följaktligen hyser den hänskjutande domstolen tvivel om huruvida skattemyndigheten inte överskred sina lagstadgade befogenheter när den krävde att Rodl & Partner skulle lägga fram en kopia av det avtal som ingåtts mellan företaget och Nord Stream 2 AG.
- 29 Mot bakgrund av detta måste det klargöras huruvida bestämmelserna i direktiv 2015/849, i ett fall där en partner till kunden har anknytning till ett tredjeland med hög risk för korruption, i förevarande fall Ryska federationen, föreskriver att det ska vidtas skärpta åtgärder för kundkännedom, och huruvida dessa bestämmelser kräver att en kopia av det avtal som kunden ingått med den tredje parten ska inhämtas, och att granskningen av detta avtal på plats således inte anses tillräcklig.

Uppdatering av informationen om kunden

- 30 I artikel 14.5 i direktiv 2015/849 föreskrivs att skyldigheten att uppdatera informationen om kunden ska tillämpas ”efter en riskkänslighetsanalys”. Det innebär att när kunden har en låg risk och kundens omständigheter inte har förändrats påtagligt, kräver artikel 14.5 i direktiv 2015/849 inte att det ska vidtas åtgärder för kundkännedom. Eftersom Rodl & Partner enligt skattemyndighetens uppfattning åsidosatte artikel 8.2 i förhindrandelagen, i vilken det föreskrivs att

den som omfattas av den lagen ska uppdatera informationen om kunden med jämna mellanrum och under alla förhållanden minst en gång var artonde månad, och eftersom det vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna i förevarande mål ännu inte hade gått 18 månader sedan företaget blev kund till Rodl & Partner när skattemyndigheten genomförde sin granskning av bolaget, behöver det klargöras huruvida bestämmelserna i direktiv 2105/849 föreskriver, och huruvida detta är motiverat och proportionerligt, att den ansvariga enheten ska vidta åtgärder för kundkännedom med avseende på befintliga kunder även i en situation där det inte har konstaterats påtagliga förändringar i kundens omständigheter, och huruvida denna skyldighet bara gäller med avseende på kunder för vilka det har konstaterats en hög riskprofil.

Offentliggörande av information på skattemyndighetens webbplats

- 31 I artikel 60.1 i direktiv 2015/849 föreskrivs en skyldighet att offentliggöra information om beslut som inte kan överklagas om administrativa sanktioner eller åtgärder till följd av överträdelse av de nationella bestämmelser som införlivar direktiv 2015/849. Enligt punkt 2 i den artikeln får medlemsstaterna även offentliggöra beslut som kan överklagas, på villkor att de också offentliggör information om överklagandet och resultatet av det.
- 32 [Den hänskjutande] domstolen drar slutsatsen att Republiken Lettland vid införlivandet av direktiv 2015/849 införde den strängaste formen – den i artikel 60.2 – och att även överklagade beslut (som ännu inte har vunnit laga kraft) som tillsynsmyndigheten har fattat, enligt artikel 46.1² i förhindrandelagen ska offentliggöras på webbplatsen.
- 33 I artikel 60.1 i direktiv 2015/849 föreskrivs att offentliggörandet åtminstone ska innehålla information om vilken typ och art av överträdelse det rör sig om och vilka personer som är ansvariga. Rodl & Partner har gjort gällande att skattemyndigheten i sitt offentliggörande till att börja med (den 11 augusti 2019) angav fel art av överträdelse (nämligen att Rodl & Partner inte hade utvecklat sitt interna kontrollsystem), trots att bolaget hade utformat ett internt kontrollsystem, även om brister hade konstaterats. Enligt Rodl & Partner medförde detta offentliggörande att allmänheten fick en felaktig uppfattning om arten av den överträdelse som Rodl & Partner hade gjort sig skyldig till, och detta påverkar bolagets anseende negativt.
- 34 Den hänskjutande domstolen påpekar att även när förevarande beslut fattades, angavs det även i offentliggörandet rörande Rodl & Partner att bolagets interna kontrollsystem inte är fullt utvecklat; att ingen riskbedömning har gjorts och dokumenterats; att omfattningen av granskningen av kunden inte motsvarar de befintliga riskerna; att det inte har klargjorts vem som är den verkliga huvudmannen; att det inte har gjorts någon tillräcklig kontroll av transaktionerna, trots att det i det fortsatta inspektionsprotokollet (den 6 juni 2019) inte konstaterades att det förelåg några överträdelser, det vill säga att överträdelserna hade åtgärdas under inspektionen.

- 35 Således ställs frågan till Europeiska unionens domstol huruvida artikel 60.1 och 60.2 i direktiv 2015/649 ska tolkas så att den behöriga myndigheten när den offentliggör information om ett visst beslut är skyldig att säkerställa att den offentliggjorda informationen exakt överensstämmer med den information som konstaterats i beslutet.

ARBETSDOKUMENT